

Til Folketingets Affattelse:

I København kan vedkommende Borgmester af Overpræsidenten faa en eller flere Personer autoriserede til paa sit Ansvar at udføre Forretningerne vedrørende Ægteskabs Stiftelse. Udenfor København kan den Underøvrigheds-person, der har Forfald, lade sin autoriserede Fuldmægtig træde i sit Sted.

§ 5.

Kirkeligt Ægteskab stiftes ved, at Præsten under en kirkelig Handling (Vielse) erklærer Brudeparret for Ægtefolk, efter at han har ladet det tilligemed to Vidner underskrive en udfyldt Formular i den i § 10 ommeldte Ægteskabsbog.

De nærmere Forskrifter om Vielsens Foretagelse gives for Folkekirkens Vedkommende ved kongelig Anordning.

§ 6.

Blandt Folkekirkens Præster tilkommer det den at forrette Vielsen, i hvis Sogn Bruden forinden Ægteskabets Indgaaelse havde Hjemsted, medmindre Bruden har løst Sognebaand til en anden Præst, i hvilket Tilfælde Vielsen tilkommer denne, eller Brudgommen i Egenskab af militær hører til en bestemt Menighed, i hvilket Tilfælde det tilkommer Præsten ved denne Menighed at forrette Vielsen, for saa vidt Bruden er hjemmehørende i hans Garnisonsby. Er Bruden ikke hjemmehørende her i Landet, tilkommer det Præsten paa Brudgommens Hjemsted at forrette Vielsen.

§ 7.

Den Præst, hvem det ifølge § 6 tilkommer at forrette Vielsen, er ogsaa forpligtet dertil, naar Betingelserne for Ægteskabets Indgaaelse ere til Stede, og han ikke af religiøse Grunde kan forlange sig fritaget derfor.

Præsten kan altid vægre sig ved at foretage Vielsen af en fraskilt, hvis tidligere Ægtefælle endnu lever, og ligeledes af Personer, der ikke begge høre til Folkekirken. Mener Præsten ellers af religiøse Grunde ikke at kunne foretage en Vielse, som et Brudepar forlanger foretaget af ham, skal han snarest muligt forelægge Spørgsmaalet for sin Biskop til Afgørelse. Saavel Brudeparret som Præsten kan, naar de ere utilfredse med Biskoppens Afgørelse, gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet forlange Spørgs-

Til Landstingets Affattelse:

genindtræder Moderens Ret efter ovenstaaende Regler.

Foruden Samtykke af Forældre, Adoptivforældre eller Stedforældre i Overensstemmelse med foranstaaende, udfordres Samtykke af Væрге eller Kurator for den, for hvem der af Hensyn til Varetagelsen af hans Formueinteresser ifølge Lovgivningen er beskikket eller skal beskikkes en saadan;

- b. at Enker, der have fast Lavvæрге, og umyndiggjorte Personer ved skriftligt Bevis godtgøre, at de have Samtykke til deres Forehavende fra den for dem beskikkede Væрге.
- Øvrigheden kan omstøde rette vedkommendes Nægtelse;
4. at Parterne ikke ere beslægtede eller besvogrede med hinanden i op- eller nedstigende rette Linie eller ere Hel- eller Halvsøskende, og at den, der vil ægte sin Fæster eller Moster, har erhvervet Bevilling dertil;
 5. at ingen af Parterne er bunden a) ved noget tidligere bestaaende Ægteskab eller b) (for Mandens Vedkommende) ved nogen lovgyldig Forpligtelse til at indgaa Ægteskab.
- Har nogen af Parterne været i Ægteskab før; maa den fremskaffe Dødsattest eller Skilsmisshedom (jfr. Forordningen af 23. Maj 1827) eller Skilsmissebevilling. Bevillingen maa indeholde udtrykkelig Tilladelse til nyt Ægteskab, hvorimod Dommen altid antages at indeholde saadan Tilladelse, medmindre den viser, at Ægteskabet er opløst paa Grund af vedkommende Parts Brøde; i saa Fald, eller naar Skilsmissebevillingen ikke indeholder den fornødne Tilladelse, maa særlig Bevilling indhentes gennem Justitsministeriet;
6. at Manden ved Bevis fra sin Forsørgelseskommune eller, hvor den gældende Ordning hjemler det, fra vedkommende Opholdskommuner godtgør, at han ikke i Løbet af de sidste 5 Aar her i Landet har nydt Fattigunderstøttelse, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt, eller ogsaa, at han har Forsørgelseskommunens Tilladelse til alligevel at indgaa Ægteskab;
 7. at en Enkemand i det mindste afventer 6 Uger og en Enke i det mindste 3 Maaneder efter den forrige Ægtefælles